

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 37
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Poplăcei Nr. 37.
Epistolele nefrancate se refușă — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 8 Ianuarie, 1891.

Amenințați în esistența noastră națională, trebuie să constatăm din capul locului, că noi românii nu ne putem rădima, decât pe puterile noastre.

Ori cât am căuta alt sprigin, acela între impregiurările de ați nul vom afla nicăiri.

Consult poți fi deci, ca să ne ferim de ori-ce contact cu magiarii?

Etă o întrebare, care trebuie să ni o punem în fața situațiunei, în care ne găsim

Sunt unii dintre frații noștri, cari dic, că nu numai, că nu e consult, dar o apropiere este în detrimntul nostru și de aceea susțin, că nu avem nici a comunica cu ei, nici ai studia, nici a cerca în telegerea.

După acestea vederi purcedend, nu ne-ar rămâne decât să ne declarăm răsboiul reciproc, se căutăm unul cucerirea altuia și forța să decidă în tre noi.

Între magiari de bunăsema că există un atare curent, un curent pe cât de periculos pe atât de condamnat de morala publică.

Acest curent noi românii cu toții l'am combătut din resputeri, acest curent a produs multă dușmănie, acest curent este care a impins lucrurile în stadiul de ați

Dacă am avut curagiul a combate acest reu la magiari, ore nu trebuie să l' combatem, când el se ivesce în cercurile noastre?

Dacă magiarii, ca popor cu aspirațiuni aici în centrul Europei, conduși de șovinism potențat merg pe căi greșite, se nasce întrebarea, dacă ni e permis noue, ca și noi se facem tot astfelu?

Consult e să nu cercăm nici odată ai convinge, că rău fac ce fac și să căutăm cu binele ai abate dela calea lor atât de periculoasă și dacă credem că nu e consult, atunci nu avem decât să rumpem toate legăturile cu ei și să începem răsboiul pe întregă linia.

Lucrurile însă nu par a fi atât de incordate.

E multă nemulțămire în popor, e multă miserie, e multă amărăciune, dar lucrurile tot nu par a fi ajuns acolo, ca noi să ne declarăm răsboi reciproc.

Nu vei afla ați în lungul și în latal țerei unguresci un român, care să nu fi venit la convingere, că magiarii sunt nedreți față de poporul român.

Este acesta un motiv ca noi să fim nemulțămii, dar nici decât nu e motiv ca să nu căutăm ca prin luptă să ne cucerim drepturile, de cari ni au des-

poiat, fie prin legi esecțiionali cum e legea electorală din Ardél, fie prin toate legile instrucțiunei publice începnd din 1879 până ați — și lupta noastră nu pôte fi încoronată de succes, decât căutând să venim la un înțeles, ér când nu ne va succede, ne-avnd altă putere, să ne arétăm cel puțin impoșanți în rezistența pasivă ce li o vom opune.

De aceste vederi am fost noi conduși când ne am hotărît a apela la toți românii ca să ne înțelegem în lucrările noastre ulterioare.

Dacă am greșit — aci e publicul cel mare, aci e lumea, vină, ne judece, ne condamnă, dar nu ne strige că facem atentate la programul partidului național, nu ne sucescă vorbele, nu ne atribue alt ceva de ceea ce noi am dis, de cea ce noi susținem și de ce noi din convingere afirmăm.

Am luat asupra-ne sarcina de a lumina poporul, ér nu de a face propagandă de agitațiune în popor.

Dacă păcat este a lucra astfelu, vină adversarii nostii politici și ne spună ce vor ei, ce scopuri au și cu ce arme vor să lupte, ca să i cunoscem și dacă i vom puté aproba — ne vom asocia la vederile lor, dacă nu-i vom puté, rămânem-vom aceea ce suntem, chiar și când am fi numai unul singur.

Cu focul nu ne jucăm, lăsăm să se jöce aceia, cari și dacă se vor pârli, pârliura numai pe ei i privesce.

Biserica noastră e un organism în stat, și nu o putem espune la sgudui din temelie de dragul unor dorințe cu greu realizabile pe cale legală și noi numai pe cale legală putem ámbla. S'ar fi ales ceva din dualismul unguresc de ați fără Sadova? S'ar fi ales ceva din uniunea Transilvaniei cu Ungaria, dacă monarhia nu se încovoia între neputința de a se susține cu sabia în mână?

De sigur că nu!

Va să dică, nu luptele magiariilor au pregătit terenul pentru o soluțiune atât de favorabilă causei lor, ci evenimente neprevădute.

Și dacă aceste evenimente s'ar repeta în o formă ori în alta, ore atunci programul dela 1881 al partidului național român va mulțami el așteptărilor românilor.

Fi-va el și atunci, un credeu la care să se inchine toți românii, séu se rămână ascuns și el în vro archivă ca să se ocupe posteritatea cu el, ca cu o încercare făcută de români în strimțore, o încercare, care între condițiuni favorabile devine efemeră și aproape neînțelesă de aceia, cari au ajuns la mai mult, decât pretindeau acei ce ați jură că acesta este mactumul pretensiunilor românilor din Ardeal

Punem cazul că s'ar realiza și punctul acela din program cu autonomia Transilvaniei — Dómne feresce de autonomia cea dinainte de 1848 — ore atunci frații din Bănat din Biharia și Marmația nu vor peri iei sub domnia ungurescă și ore atunci căscigul este cel el puțin egal cu perderea acelor frați ai noștri, cu cari împreunați credem că tot mai curnd o am scöte la cale în luptele ce ni se impun fără sei sacrificăm, fără se-i abandonăm, fără se le devenim frați vitregi cum le-am deveni în ziua când am rumpe toate legăturile cu ei.

Etă o întrebare la care până aci politicianii noștri nu s'au încumetat să răspundă și pe care trebuie să o aducem în discusiune, acum când cauza română e în fierbere, când spiritele sunt agitate de a da o soluțiune din cele mai nimerite causei române din Ardeal și Ungaria.

Lucrarea noastră este ca lumina sórelui, isvoresce din inimi, cari bat și simt românesc și toate suspiciunile că ea vine dela guvernul unguresc care ar avé mâna în joc, este o insinuațiune din cele mai perfide.

Nu avem noi durere de guvern și de păsurile lui, nu stăm în serviciul lui, — dar avem durere de poporul român, voim să-i pregătim aici un viitor mai liniștit și o poziție mai favorabilă, acesta e durerea noastră și de acesta am cređut că e timpul suprem să se facă lumină, e timpul suprem ca să înlocuim politica de ați cu o politică națională conform cu dorințele și aspirațiunile lui.

Acum judece lumea între ei și între noi și deesi verdictul, noi l' așteptăm cu fața veselă și cu consciința liniștită, că ni-am făcut detoria ce ni-o impune cauza cea sântă careia servim.

Conferența din Sibiu.

Conferența alegătorilor români s'a deschis Mercuri, în 8/20 Ianuarie a. c. la orele 10 1/2 în sala cea mare dela „Gesellschaftshaus” prin vice-presidentul Dr. Ioan Rațiu.

Representanții erau adunați în număr foarte mare. Galeriile erau pline de public distins, cu deosebire erau prezente multe dame.

Cuvntarea președintelui a fost primită cu vii aclamațiuni și ascultată cu însuflețire.

Biroul provisoriu s'a constituit în modul următoriu: Pres. Dr. Rațiu; vice-preș. Georgiu Pop de Basesci; secretari Dr. Georgiu Popoviciu, Dr. Ioan Mihu și Andreiu Cosma.

FOIȚA.

Discurs ocașional, ținut în presera sânt. Andreiu.

Ilustră adunare!

Progresul, ce l'a făcut omenimea în diferite ramuri de activitate este a se atribui în prima linie bărbaților mari. Pentru că deși progresul omenimii întregi se compune din progresele particulare ale indiviđilor, totuși planul activității comune, îndreptarea ei spre o țintă generală, comună, împreunarea firelor răslețe într'o țesătură, punctul în jurul căruia moleculele brute se grupéză, pentru a forma cristalul, legătura care actele particulare ale voinței individuale le concentréză în un întreg mare, general și armonie, le concepe numai câte un singur cap, și acesta dă apoi întregii activități a unei epoce nu numai planul ci și timbrul. Cu drept cu vnt dar se pôte dice, că progresul omenimii este opera capetelor luminate.

Dacă provedința divină, care conduce destinele popórelor ca și ale indiviđilor, nu ar trimite din când în când bărbați, care prin geniul lor, prin un caracter resolut și voință nestrămutată să se ridice sus preste contimporanii lor, mai că în desvoltarea omenimei n'ar putea fi vorba de progres.

Acosta este atât de adevérat, încât un popor sau o națiunea numai atunci începe a avé un rol în istorie, când aspirațiunile și acțiunile individuale

se concentréză în o persoană anumită, care apare apoi ca stegarul, căruia toți îi urmédă pentru o izbândă comună.

Și istoria, lumina adevérului, după cum o numesc cei vechi, nu este decât espunerea faptelor unor bărbați nu de toate dillele, a acelor bărbați, cari s'au distins nunumai prin diferite calități emnente, ci și prin fapte. Bărbații cei mari însă nu totdeauna au fost înțeleși de contimporanii lor, mulți au fost timbrați de ómeni ignoranți, pentru-că n'au împărtășit vederile mulțimii, alții au fost declarați de periculoși societății, pentru-că au încercat se deschidă mulțimii ochii asupra scăderilor, care o împedecă în progres, ér alții în loc să și vađă bunele lor intenții primite cu inima deschisă, s'au vđut persecutați până la mörte. Cu toate acestea ei nu s'au înspăimântat de nici o pedecă, ci aprinși de focul cel sânt al adevérului au ținut cu tărie de fer la principiile și vederile lor. Ei au încăldit cu încetul și pe alții de entusiasmul ferbinte al lor, i-au tras după sine cu puterea esemplului, astfelu că cu toți împreună au putut se realizeze faptele care constituie gloria némului omenesc, a omenimei.

Spre a Vê ilustra cele duse și prin câteva exemple istorice mi iau libertatea a ve ruga pentru puține momente de binevoitóra indulgență.

Când biserica creștină în primii secolii, după ce abia se întemeiasc, începu se devie pradă intriđilor și a demoralisării dela curtea bizantină, un Ioan Gură de aur o feresce dela prăpastie prin

viața sa morală, esemplară, prin, învățăturile sale, prin talentul seu de organizare.

Când din fermentarea urmată după emigrațiunea popórelor încep a se ivi nouă plasmuii pe ruinele imperiului roman geniul lui Carol cel Mare este care uneia din aceste plasmuii, imperiului romano-german i dă trănicie și face obrășia celor mai puternice staturi ale Europei medievale.

Dar chiar și promovarea diferitelor sciințe, ea se atribui unor indiviđi, cari și au pus totă puterea inteligenței lor în serviciul aceluia, a întimpinat întotdeauna multe pedeci, multă rezistență din partea unora, ba vedem că întâmpină chiar și asțăđi. Despre acesta pôte servi ca esemplu istoric în deobșce cunoscuta sórte a lui Galilei, acest mare scrutătoriu pe terenul fizice. Învétând pe urma lui Copernicus, că pământul se mișcă în jurul sórelui, învățătura lui fu declarată de absurdă din partea multor contimporani ai sei. Ba ce e mai mult fu provocat sub amenințarea celor mai grave urmări, de a și revoca acesta învățatură El a și revocat-o la părere sub presiunea ce i s'a făcut, dar eșind din biserica, unde se făcuse revocarea totuși dete cu piciorul în pământ, dicend: „e pur si muove”, și totuși se mișcă (pământul). Astfelu Galilei muri persecutat și amărit din partea aceluia, ale căror credințe voia se le îndrepteze, numai posteritatea a venit a-i recunöște profundele lui cunöștințe, a-i glorifica numele ca al unui corifeu al sciinței și luminei.

(Va urma.)

În comisiunea verificătoare s'au ales: Georgiu Pop de Basesci, Dr. Nicolau Oncu, Dr. Georgiu Popa, Paul Rotariu, Patriciu Barbu, Georgiu Lazar de Purreș și Constantin Radulescu.

A urmat raportul comisiunii verificătoare și raportul comitetului central.

Cronică.

Budapesta, în Ianuarie, 1892.

(Miseria în Rusia, — Ceriul catolicismului acoperit cu nori negri. — Un meeting israelit. — Regularea valutei. — Prospece de o pace durabilă. — Gratulațiile de an 1 nou. — Toma Péchy și libertatea cuvântului, — Românii activiști și pasiviști).

Cea mai de frunte revistă rusă „Viestnic Jeuropy“ („Europa apusună“), foia cea mai plăcută în saloanele societății înalte din Petersburg scrie despre situațiunea actuală a Rusiei următoarele:

„O parte a dijarilor rusesci visază despre lige și alinațe, pentru ca să elibereze națiuni întregi din sclăvie, și nu vede miseria din internul Rusiei. Francesii văd deja, că Rusia este astăzi incapabilă de orice acțiune în afară. Milioane de țărani ruși trăiesc numai de ași pe mâne și sunt amenințați de fomete. Resbelul astăzi a devenit un lucru numai pentru statele avute cu credit și așezământ bun. Usurarii poporului rusesc se află în internul Rusiei, ér nu în afară. Abusurile și disordinea sunt lucruri curate rusesci.“ Foia rusăscă mulțimesce contelui Apponyi, că în delegațiunile și-a exprimat compătimirea pentru miseria poporului rusesc, oferind chiar ajutoriu de bani. Foia rusăscă dice, că ruștii, până când sunt cetățeni ungari, fac bine decât înveță și limba ungrăscă.

Elita israeliților din Budapesta a ținut o adunare, în care a hotărît să rōge dița țerei pentru crearea unei legi, după care confesiunea israelită să fie egală întru toate cu celelalte confesiuni din țără. Dacă sunt egali sarcinile, să fie egali și drepturile.

Episcopul rom. cat. din Rozsnyó, dn. George Schopper a trimis un cerculariu către diecesanii sei, în care se plânge, că religiunea catolică și preoțimea este desconsiderată. Ceriul catolicismului este acoperit cu nori negri. Universitatea catolică din Budapesta este confiscată din partea statului. Guvernul dispune după placul seu de gimnasiile catolice și de fondul religionariu. Dreptul părinților asupra fiilor este confiscat prin stat.

Toate aceste se întâmplă dela fusiune încōce. Fusiunea a introdus liberalismul fals. Un creștin adevărat nu pōte vota cu francmasonii liberali. Episcopul recomandă să alegă deputați religioși, cari vor apăra interesele bisericei catolice.

Diariul „Economist“ din London scrie, că guvernul germân prin delegații sei ar fi cerut dela guvernul austriac și ungar, încă înainte de legarea tractatului comercial ca valuta să se reguleze în Austro-Ungaria. Guvernele din Viena și Budapesta s'ar fi obligat formal, că vor iniția pregătiri serioase pentru regularea definitivă a valutei. Guvernul german din partea sa a promis, că va sprigini toate operațiunile acomodate pentru această regulare.

Diariul „Politische Correspondenz“ desmintește această scire din London a dijarului „Economist“; se crede ca din considerațiuni financiare, pentru ca prețul aurului să nu se urce pre tare, când cei doi ministrii de finance ar voi să cumpere aur în massă.

Situațiunea esternă este de tot pacinică, ceea-ce se vede și din cuvântul de tron, prin carele s'a disolvat dița în carele M. S. regele a ăis: că ne aflăm în amicitie perfectă cu toate puterile, fără de nicio deosebire.

La anul nou premierul Szapáry, fiind gratulat din partea partidei guvernamentale, a pus în perspectivă unele măsuri, prin cari se vor putea delătura din dița scandalele și obstrucțiunile.

Deputatul Falk în vorbirea sa de gratulațiune către președintele camerei Toma Péchy s'a exprimat, că trebuie prin putere presedială să pună capăt scandalelor parlamentare. Toma Péchy în „adiul“ seu ținut înainte de disolvarea camerei s'a exprimat, că el a fost și va rămănea amicul presei libere și a libertății de cuvântare în parlament. În dița ungară nu s'a atăcat de nimeni nici odată nici regele nici patria; nu s'a atăcat nici demnitatea parlamentară! El și-a împlinit ca președinte funcțiunea sa punctual și consciențios. Mai mult n'a putut face. (Linisce în drépta, aprobări în stēnga)

Opozițiunea a aprobat și aplaudat pe președinte. Foile opoziționali iși bat joc de Szapáry, că avēnd majoritate în parlament, vrea se recurgă la măsuri stricte față de mica opoziție. Opozițiunea guralivă nu vrea să primescă nici decum coșarcă pe gură din mâinile contelui Szapáry.

Alegerile dietale vor fi pre cât se pōte de șgomotose.

În ce număr vor veni partidele la noua dița, nimeni nu pōte sci. Dar se crede, că stēnga extremă va crece și la aceste alegeri, precum a crescut todeuna și la alegerile premergătoare.

Nimeni nu crede însă, că opozițiunile aliate să pōtă forma majoritate. La alegerile dietale încă n'a cădut nici un guvern ungrăesc.

Pentru români n'ar fi lucru reu, când s'ar forma o partidă moderată română și o partidă nemoderată română.

Și unde numai se află alegători români în ceva număr considerabil, să se candideze și moderat și extrem. Celce va întruni alegători mai puțini, să abdică în favorul celui alt cu voturi mai multe. Să se întâmple această cel puțin în părțile ungurene și bănățene, ca alegătorii să scape de corțești streini, cari îi îmbătă și umilesc, apoi îi clevesc în foile șoveniste.

Căci românii au lipsă de apăărători dibaci în dița, în presa română și străină, în comitate și comune. Cei cu avere, cei independenți, sunt chieși să se facă advocații causei drepte a românilor pe toate terenele vieții publice. Pentru că cei săraci, cei dependenți, sunt apăsați terorisați, amenințați aceștia pot plânge dar nu pot ajuta.

Când cei curagioși vor scrie și vorbi cu ton înalt, vor căpăta curagiu și cei timiți; vor aplauda tineri și bătrâni, fete și babe bătrâne.

Cețiți vorbirile lui Parnell și lucrăți cum a lucrat el, dar ve feriți de greșelile lui. Pacea e lungă și bună; dar șoveniștii sunt rei! Turnați-le apă rece pe cap ca să molcomescă nițel.

„Salve parva Români nepos!“ Mr.

S-Sebeș, în 15 Ianuarie, 1892.

(Ajutōre de Crăciun, medic român, cor, alegerea delegaților.)

Dle redactor! În aceste timpuri vitrege, pline de agitațiuni și amenințări e raritate, că ni se dă și nouă românilor ici și colea ocaziune a ne bucura de câte un eveniment mai favorabil. Și dacă se întâmplă ca ici colea să se seversescă vre o faptă nobilă și îmbucurătoare e demnă de făcut cunoscut publicului român mai cu semă din motivul ca și alții să se îndemne a le seversă.

Aici la noi în 6 Decembrie 1891 v.s'au pus în lucrare dispozițiunile testamentului fericitului repositat în Domnul parochul Niculau Lazar, îmbrăcându se totalmente cu vestiminte 12 copii și copile. Ce bucurie pe acei băeți și ce bucurie pe întreg publicul participător la această sărbătoare școlară, trebuie se o numesc așa, fiind-că așa a fost, participând la ea antestatōrii biserice și școlii noastre din loc.

În începutul lunei lui Decembrie la multe cercări, și rugări s'a așezat în mijlocul nostru un medic român Dr. Ioan Elecheșiu.

De mult am dorit așa ceva și de mult am tot cercat dōră vom căpăta pre unul. Acum am căpătat o persoană demnă și conscie de chemarea sa.

Deși de puțin timp aici, însă ori-cine pōte afirma, că e un bărbat vrednic, pre carele noi din Sebeș și întreg jurul carele e aproape tot românesc cu brațele deschise l'a primit. Atárnă dela noi toți ca să avem un medic român aici, ori nu?

Cu ocaziunea sărbătorilor din ăilele acestea am avut fericirea a auzi în biserică cântând corul plugarilor români sub conducerea zelosului învățatoriu Nic. To dea Suntem convinși că acuși acest cor va păși și cu producțiunile publice fiind-că deși la început, totuși se vede că dispune de material de ajuns, ér măestrul încă e la locul seu.

În 2/14 Ianuarie am ținut adunarea alegătorilor dietale români din acest cerc. Preșenți au fost 300. S'au ales de delegați la conferință d-nii: Parteniu Cosma, Dr. Stefan Păcurariu, ér suplenți d-nii Ioan Papiu, și redactorul N. Ivan.

Alegătorii acestui cerc, nu au dat nici o îndrumare delegaților sei, ci din contră decisiunile conferinței vor fi obligătoare pentru ei.

Dee ceriul ca lucrările conferinței să fie cât se pōte de mănōse și să unescă pre toți românii la o altă dela capii bisericei până la țără.

Comitatul Huniedōrei, 12/24 1891.

(Noul fișpan în comitatul Huniedōrei. — Atitudinea românilor. — Banchet. — Iluziuni pierdute.

Fostul comite Pogányi G. după un serviciu destul de îndelungat, preste un pătrariu de secol ca comite în ținuturi românești, a trebuit să facă loc unei puteri noue după cum pretind împregiurările actuale. Noi românii nu ne vom tângui tare de du cerea dēnsului; pentru-că am fost martori timp de preste 16 ani cum sub dēnsul pretorii români s'au împuținat până la numărul de unul, și cum dēnsul nu a ținut cont de dorințele locuitorilor români — din deosebitele cercuri pretoriale. Om cu vorbe dulci todeuna ne-a lăsat cu buzele umflate, după fie-care restaurațiune.

Nu putem însă nici de noul comite a ne bucura până la eșirea din piele — speranțele noastre vor rămăne șdrobite, dacă le mai putem avea față de administrațiunea actuală comitatensă. Cele întâmplate cu ocaziunea instalării noului comite a baronului George Szentkereszty — trebuie să ne deschidă ochii în patru și să ne agerim mai mult în luptă ce avem a susține pentru drepturile noastre.

Noul comite a sosit în Deva cu destul tãmbă-lău oficios în 20 Decembrie. Magiarii din Deva și

ăidanii, firesce cei guvernamentali au sărbătorit întrarea cu stindarde, ba au și iluminat; ér opoziționalii s'au abținut.

Tot în această sēră, au ținut și membrii comitatensi români o întrunire, ca să se consulte ce atitudine se ia față de noul comite și față de unele desbateri din 21 și 22 Decembrie.

Întrunirea a fost slab cercetată, abia la 30 membrii au luat parte. Au lipsit bărbații nostri de valōre din cercul Orăștiei, éră din celelalte cercuri câte 2—3 inși.

Din discușiunile conferinței una trebuie să o accentuăm: ne lipsesc un conducător recunoscut în acest comitat — deși avem destui bărbați; și chiar de aceea nu ne putem afirma cu destulă țarie în afacerile comitatense. Când a fost să se decidă că: cine se vorbescă noului comite și să arete dorințele românilor — ómenii nostri protopopii unul sub un preteșt, altul sub alt preteșt declinau dela sine, până sosi ppresbiterul Zarandului, carele luă asupra sarcina. Eu me mir pentru-ce se împing în front aici preoții și de ce nu mirenii pășesc? Când e vorba de conducerea politică a românilor să dicea la o parte cu înalții dignitari bisericesci, și apoi aici la comitat ăicem preoților: înainte.

Formarea unui club comitatens din partea românilor e un ce imperativ la noi. Atunci nu am mai fi siliți a improvisa oratorii.

Dar să trecem mai departe.

În 21 Decembrie sala cea mare a comitatului, edificat din sudōrea românilor era îndesuită de public. Membrii congregațiunei vor fi fost aproape jumătate; éră celalalt public l formau cetățeni și tineri dela școlile din loc. La invitarea vicecomitelui Barcsay Coloman se alege o deputațiune, care să invite pe noul comite la actul instalării.

Întrând noul fișpan în sală, publicul magiar erumpe în strigări de „Eljen“.

Protonotariul cetesc actul denumirei și fișpanul depune jurământul oficios.

Noul fișpan, și ține apoi vorbirea de introducere, dă câte va schițe monografice din vieța dēnsului, promite a fi drept față de cetățeni, rigoros față de oficiali, încheiă apoi cu refrenul dela ordinea ăilei că: va persecuta pe toți inimicii „ideii de stat magiar“.

După vorbirea comitelui se sculă membrul român Francisc H. Longin — conform hotăriri din conferință — ca să vorbescă. Un șgomot infernal se făcū în totă sala. Se vede că stăpânii nu sunt de dați a auzi vorbindu se românește.

Domnul Hossu a trebuit să recedă. Vorbi apoi protonotariul Hollaky Arthur, în numele funcționarilor.

După vorbirea protonotariului, fișpanul dă cuvântul membrului Hossu. Acesta în mod franc, dar destul de leal cere ca fișpanul să rostescă și în limba română vorbirea sa sau cel puțin cuprinsul ei.

Se fi auzit la șgomot. Comitele după unele scuse cu căr și măr o declară apoi lămurit ca: „chiar se scie limba literară română nu și-ar pronunța vorbirea românește, pentru-că dēnsul e reprezentantul guvernului magiar, și noi suntem în statul magiar.

Românii au remas opăriți. Vorbi apoi baronul Bornemisza în numele proprietarilor.

În fine pășesc în numele românilor ppresbiterul V. Dămian și în urma antecedințelor arăta că: dorința românilor ar fi fost ca în acest comitat cu populațiune aproape curat română să se fi denumit un comite român, care ar fi avut deplina încredere a românilor; de altcum avēnd de a face cu un fapt îndeplinit până când III. Sa se va ține de promisiunile făcute, pōte conta la spriginul nostru.

Cu aceste s'a finit actul de instalare. Au urmat apoi presentările oficiose — între cari și depatațiunea preoțimei gr. cat. cu vicariul Ianza; éră a gr. orientalilor cu părintele ppresbiter I. Papiu. După amēdi la 2 ore a fost banchet cu preste 300 tăcămuri. Au luat parte căți-va oficiali români, căți-va din protopresbiteri. Presentarea acestora — fie și ca persoane private — la banchet după cele întâmplate, pōte nu era tocmai corectă și la loc.

În 22 Decembrie s'a ținut ședința ordinară cu comitele la presidiu. În ședința această am asistat la scene seriose, drastice și comice.

După cetirea protocolului dnul Hossu întrebă pe vice-comitele dacă protocolul s'a luat și în limba română, și dacă da, să se cetească ca să se verifice deodată cu protocolul în limba magiară. Scena era destul de serioasă, și ar fi fost tare bine dacă 2—3 advocați români membrii ai congregațiunei ar fi sărit în spriginul dlui Hossu. Vicecomitele raspunde că: nu s'a luat și nu se va lua protocolul în limba română. Respunsul era destul de drastic. Fișpanul dice, că nu are nimic contra, dacă se va afla vre-un membru român, care să-l traducă, să ia răspundere despre el, și apoi să se cetească. Scena era comică.

Nu scim ce impresiune vor fi făcut aceste vorbe asupra celor ce au fost la banchet, unde lumea a fost îmbătăta cu frățietatea și egalitatea

Aceste ar trebui să ne pună pe gânduri și altă dată să mergem mai bine pregătiți ca să nu ne pótă trece la ordinea țilei așa ușor.

Un alt obiect destul de însemnat era procurarea de pumpe pentru comune. Se fi auzit acum cu câtă dialectică unui advocați magiari recomandau la firme pe întrecute, și cât de specialisti erau.

De interes local era propunerea unanimă luată în reprezentanța comunei Brad, ca pe séma scólei gr. or. de acolo să se dea interesele cađende după 1725 fl. a treia parte din despăgubirea dreptului de regal — trilunar — prin carele priu usurpare l'a folosit comuna politică. Au vorbit d-nii. Damian și Simionăș cu destule doveđi. Dar lucrul era deja stabilit. S'a primit propunerea comisiunii permanente ca să se respingă decisiul și să nu se acórde interesele cerute pe séma scólei.

De altcum asupra acestei cestiuni avénd unele informațiuni detaiate voiu să revin cu altă ocaziune. Atăta dela instalareanoului comite.

Pre încetul și cei mai optimisti ómeni ai nostri trebuie să și pėrdă ori-ce iluziuni ca dóră magiarii mai voesc a ne da ceva-și drepturi de bună voce.

Drepturile se pretind. Trebuie să lupți pentru ele. *Altrego.*

Zarand, în Ianuarie, 1891.

Alegerile de deputați dietali. — Doi candidați. — Adunarea alegătorilor români. — Diverse.

Alegerile dietali ne stau înainte, și noi încă nu scim ce atitudine vom observa. Un fel de confusiune babilonică cel puțin în acest cerc al Baiei de Criș, se póte observa atât la români cât și la magiari. Pecând românii țic: vom aștepta țilele de 20, 21 Ianuarie; pe atunci magiarii mulți, puțini, căți sunt pe aici umblă în drépta și în stânga în ruptul capului vėnând după voturile românilor

Până acum sunt doi candidați magiari.

Vestitul Hollaky — aponist —. Acesta petrece în cerc, când în Baia de Criș, când în Brad.

Măne în 17 Ianuarie H. și va ține în Brad și Baia de Criș darea de sémă, și va candida de nou. Precăt se scie în pretura Baia de Criș pretorele adict personal alui H. a lucrat până aci pe față pentru H. de present însă numai sub mască. Astfel în pretura Baiei de Criș se vorbesce că agenții pretorelui lucră în secret pentru H. . . . precând el însuși se preface a fi guvernamental. În pretura Bradului organele administrative sunt fórte rezervate față de H. . . și precăt se póte prevedea candidatul guvernamental va afla óreșicare sprigin. De altcum totul e problematic, și încă cu mult mai problematic pentru H. . . ceea ce se vede și de acolo, că H. . . care în perioada trecută, când avea spriginul pretorilor secur, tracta preste uměr pre „oláh papok” acum a aflat de bine să le deschidă ușile — de bună sémă — nu ca să-i fie contrari.

Ca candidat guvernamental a pășit medicul de cerc, Kórmendy Gy; dară nimenea nu-i ia lucrul serios. Unii-l consideră de o avantgardă a candidatului guvernului Br Josika Gábor, carele e designat de sus pentru acest cerc, ér alții-l cred de om. dlui H. . . voind să-i mascheze acestuia situațiunea și astfelu la un moment dat H. . . se remână singur.

Eu narez lucrurile, cum sunt, și firesce trebuie se revin și la pașii candidatului pretins guvernamental — după ce acesta voesc să se laude prin „Nemzet” arătând, că lumea-l doresce aici.

În 1/13 Ianuarie, candidatul guvernamental și-a ținut programa în un otel de aici. Din întâmplare o mulțime de ómeni eșiră dela biserică și prin agenții candidatului a fost invitați la beute în otel. S'au și dus bărbați și muieri, copii, și când colo candidatul guvernamental și ține cuvântarea program. Se începă apoi beție — firesce pe spesele candidatului — și sėra puteai vedea mulți ómeni beți de vin, bere, vinars. Spre norocul candidatului între cei-ce beură alegători mai nu erau de loc. Mai caragios a fost conductul de facile pentru candidatul K. . . Tot în 13 Ianuarie, sėra o sumă de ómeni puși la cale erau să facă conduct de facile; dar a fost interđis, și facieșii adunați cu mult necas s'au mulțămít că au aprins facilele în curtea candidatului și acesta le-a ținut unguresce și romănesce o vorbire, din care s'a putut vedea, că are să fie cu guvernul.

Gurile rele spun, că între facieși nu era nici un alegătoriu; și încát pentru români garantăm că nici un alegătoriu nu a purtat facile

Pe când candidații, opoșiionalul și guvernamentalul și jócă mandrele contând fie-care și pe voturi romănesce forțate ori cumpérate, pe atunci alegători români, în ultima óră se întruniră Joi în 14 Ianuarie în număr de peste 300 inși în sala la „Hotel național” din Brad. — Adunarea a fost cer

cetată pe lângă alegătorii din popor o mulțime de inteligenți. Agendele adunării au fost alegerea alor 2 delegați pentru conferența națională din Sibiu. S'au ales 2 delegați ordinari cu persoanele Vasile Dămian și Teodor Pop advocat érá suplenți Dr. Silviu Moldovan și Ioan German. Intre decisiunile adunării mai însemnate sunt următoarele:

a) că alegătorii români din cerc electoral al Baiei de Criș vor adera necondiționat la conclusele ce se vor lua în conferința națională din Sibiu.

b) că alegătorii să nu se angajeze cu votul lor față de nici un candidat până la ținerea conferinței, și preste tot se observe atitudine pasivă — res pingând cursele marșave ce li se întind de cătră diferiții agenți ai candidaților de până acum.

c) s'a exprimat și dorința ca memorandumul să fie subșternut.

Pentru ca alegătorii români să nu fie seduși s'au ales câte un comitet de fruntași în fie-care notariat.

De altcum trebuie se o vărturisim ca aici la noi în munți corteșitul în timp de érnă e cu punerea capului.

În ultima óră primesc scirea, că în comisiunile de alegere sunt denumiți adv. Nabraczky din Baia de Criș, apoi cunoscuți; Mihalovics, Tobias și P. Gligor, érá din Brad, Brády, Lipoth, ca președinți și suplenți.

Toți 4 sunt cunoscuți de aderenți ai lui H. . . ceea ce póte trage mult însă cumpănă

Pe Luni în 18 e acceptat în cerc comitele su prem și cu candidatul guvernamental baronul Josika G. . . . vom vedea ce o se mai fie, și la timp vom raporta. *Eremitul.*

Varietăți.

* (Botezul Domnului.) La „Botezul Domnului”, timpul s'a mai însăprit, după puțina zăpadă ce a căđut. Înainte de bobotéză rađele sórelui încălđia ca primăvara. De pe Tėrnave ni se scrise că s'a arėtat de mai multe ori câte un frumos curbeu. În grădina archidieceșană s'au ivit fluturi.

Sântirea apei la „Botezul Domnului” s'a săvėșit la biserică nóstră din suburbiul Iosefin prin părintele capel. milit. S. Popovici și administrat parochial Petru Sântion Sėrbătórea a decurs cu mare paradă militară, luând parte la sântirea apei toți soldații români din Sibiu. La momentele po trivite 1/2 batalion de soldați, sub comanda d-lui căpitan Munteanu au dat salvele obicinuite.

* (Convocare). Membrii „Societății de lectură ai inteligenței române din Orėștie și jur” sunt poștiți la adunarea generală ordinară, ce se va ține în 19/31 Ianuarie 1892, la 5 óre p. m. în localitățile proprii.

Orėștie, în 21/Dec. 1891.

Comitetul

* (Dar.) Escelența Sa dl ministru de agricultură cont. A. Bethlen a dărut pentru scóla economică comitatensă din Sibiu 1000 fl.

* (Dar de Crăciun.) Din Brașov ni se scrie: În urma apelului ce a apărut în unul din Nrii „Gazetei Transilvaniei” cătră on. public de aici și jur pentru sprijinirea copiilor sėraci dela scóla confesională gr. or. din Brașovul-vechiu, de ai putea prevedea împarte cu îmbrăcăminte, încălțăminte necesară, cu cărți și recuise de scris, ér pe de o parte a deștepta în copii o aplicare mai mare spre scólă și învățarea lecțiilor, zeloșii învățători Florea Șoneriu și George Jóndrea, vėđend lipsa de care suferiau unii dintre scolari și scolăritele dlor, nu au pregetat de ale da o mână de ajutor la cei lipsiți. Respectivii învățători îndată după-ce apărú apelul acela își și esecutară scopul umblând din casă în casă pe la inteligența română din Brașov prezentându-le apelul dimpreună cu lista de contribuire, rugându-se și verbal de mareinimositatea respectivului contribuitoriu ai ajuta cu un ofert cât de mic pentru de a-și ajunge scopul cel urmăresc dėnșii. Umblând spre scopul acesta frumos, sublim și măreț, prin frigul și gerul cel mare ce era pe atunci în timp de 10 țile adunară o sumuliță de bani, din care cumpėrară cele de lipsă și în ajunul Crăciunului Marți pe la órele 3 p. m., în presența parochului George Perșenariu și a primului epítrop George Puiu să împărțiră tóte obiectele între elevii și elevele lipsite în fine să împărțiră la toți elevii din ambele clase caete, scrisori, condeie și ceruse ducėndu-se dela scólă veseli și voioși primind și ei un dar de ajunul Crăciunului. Deci pe acesti învățători, cari nu au pregetat prii. frigul și gerul cel mare de a sėvırși o faptă nobilă și măreță ca acėsta să-i primim totdeuna în mijlocul nostru cu brațele deschise, recomandăndu-le și altora ca să-i imiteze.

* Invitare la „Balul român” ce se va arangia în Arad la 6 Februarie 1892 st. n. în salele hotelului „Crucea albă” în favorul scolărilor români lipsiți de mijlóce.

Începutul la 9 óre sėra.

Bilete: de persoană 2 fl., de familiă 5 fl.; bilete de galeriă rėndul I. cu 2 fl., al II. cu 1 fl. Bilete să capėtă pe lângă presentarea invitării, cu 2 țile înainte de bal la „Crucea albă” ér sėra la cassă.

Suprasolvirile se primesc cu mulțămítă și se cuitéză în public. *Comitetul arangiator.*

* Invitare la „Balul”, ce se va ține Duminecă la 24 Ianuarie st. n. 1892 în localitățile scólei gr. cat. din Rodna veche în favórea fondului scolar al aceleia. Întrarea de persoană 1 fl., în familie 80 cr.

Începutul la 8 óre sėra.

Rodna-veche, în Ianuarie 1892.

Pentru comitetul arangiator:

Gerasim Domide,
președinte.

I. Pop Reteganul,
secretariu.

Titu Pitic.
cassariu.

* (Alt act de desperațiune.) „Tribuna” a scos doi semi-numeri în sėrbătóritele aceste, cu scopul vėdit: să împrosce în alții cu țină ca să și astupe murdăriile ei și a le ómenilor ce o conduc, și se facă reclam pentru țilele conferinței, ca se o pótă duce mai departe cu șarlataneria, armă de care se folosesc de când a vėđut lumina țilei. Cu acesti ómeni, noi, cari ținem la demnitătea nóstră, nu stăm de vorbă pentru-că nu voim să mănjim colónele foi, nici nu căutăm după specule măřave, fiind aceste esclusiv hrana sufletescă a malcontenților lupi — îmbrăcați în piele de óie.

* (Hollaky). În 5/17 Ianuarie, candidatul național Hollaky și-a ținut darea de samă în Brad. Vorbí despre activitatea lui în dietă cu deosebire a insistat ca legea de presă se fie cât mai liberă.

Scóte la ivělă ideea genială alui Baross cu tariful (?) de zone, și đice că să simte fălos — că alte state au imitat Ungaria

Preamėresce pre Apponyi ca unicul mântuitoriu al Ungariei, și unicul bărbat de stat. Polemisėză cu Mocsáry, đicėnd, că partidul național nu pacteză și nu va pacta cu naționalitățile deóre-ce în Ungaria cetățenii sunt egali — frați — și frate cu frate nu pacteză. În facerea unui pact sunt doi factori, unii cari înșală și alții cari sunt înșelați de guvern. Alegători au fost fórte puțini presentți — cel mult 30. Administrația s'a reținut total dela participare tot astfelu alegătorii români.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Religiunea

în scólele populare române, anul al II-lea după planul „Normativului” pentru scólele din metropolia gr. or. română din Transilvania și Ungaria.

(Operat pentru concursul literar deschis de „Reuniunea învățătorilor români greco-orientali din districtul XI Făgăraș de „abni.”)

(Urmare.)

14. Frații lui Iosif în Egipt.

Prorocia lui Iosif, s'a implinit, și fómetea s'a lățit până și în țara cea mai rodítóre Canaan, unde locuia Iacob cu ceialteți fii ai lui. Iacob dară, a fost silit să trimită feciorii lui la Egipt după bucate, dând fie-căruiă câte un sac, și prețul bucatelor. Numai pe fiul cel mai mic Veniamin, l'a reținut acasă. ca nu cumva să-l piardă precum a perdut óre când și pe Iosif. Ajungėnd la Iosif, și vėđėndu-l îmbrăcat în haine împėrătesci, frații lui, nu l'au cunoscut, s'au închinat înaintea lui până la pământ, rugându-l pe Iosif, să le vindă bucate. Dar Iosif a cunoscut pe frații lui, însă s'a prefăcut, că nu-i cunósce, și n'a voit, să vorbėscă cu ei în limba lor, ci i-au tractat fórte aspru, đicėndu-le, că sunt spioni. Ei i-au spus lui Iosif, că toți đece sunt fii lui Iacob din Canaan, că ei mai au un frate acasă, cu numele Veniamin, pe care tatăl lor îl iubesc fórte mult, și că n'a voit, să l'ase cu ei după bucate, fiindu-i frică, să nu se prepădescă, precum s'a prepădit fratele lor Iosif, pe carele l'a mănecat nisce fiėră sėlbatică. Iosif s'a prefăcut, a nu crede spusese lor i-au băgat în temniță, đicėnd, că vrea să se înformeze despre adevėrata stare a lucrului. După trei țile i-au eliberat din închisóre, a poruncit servitorilor, să li se umple sacii cu grėu, și în fie-care sac, să pună prețul bucatelor. Apoi le au poruncit, să mėrgă acasă la tatăl lor, și când vor veni după alte bucate, să aducă și pe fratele mai mic Veniamin, — dar până atunci, să lase ca zalog pe fratelor lor Simeon.

Ajungėnd frați lui Iosif la casa părintescă, și golind sacii de bucate, mare le au fost mirarea, când au aflat prețul bucatelor în saci. Apoi au istorisit lui Iacob, tatăl lor, tot ce li s'au întâmplat în Egipt. și că domnul, care vinde bucate, a oprit acolo pre Simeon, đicėnd, că mergând érá după bucate, să ducă și pe fratele lor Veniamin, ca să se incredințeze despre cele istorisite de ei. Iacob s'a întristat de aceasta veste, și a đis: „un copil amavut, și acela pentru voi s'a prepădit, acum,

când sum cu un picior în grăpă, vreți să-mi luați și pe Veniamin, singurul în care aveam nădejde mai bună, că mă va sprigini și ajutarea. Dar fiindcă Simeon este în robie, mergeți din nou, dimpreună și cu Veniamin după bucate, dar grijăți, se nu vă întorceți fără de el, — căci atunci, me voiu prăpădi de supărare.

Înfățișându-se din nou frații înaintea lui Iosif împreună și cu Veniamin, acela i-au primit cu bucurie mare, i-au ospătat, și a vorbit multe cu Veniamin. După aceea, a poruncit, ca să le umple sacii cu bucate, iară în sacul lui Veniamin, se bage fără să știe nimenea păharul de argint, cu care bea Iosif la masă. Apoi le-au dat drumul dimpreună și cu Simeon, ca se mergă acasă, mai dicându-le că ar dori mult, se cunoască și pre Iacob, tatăl lor. Mergând ei spre casă, i-au ajuns un servitor împărțesc dela magazinul lui Iosif, i-au oprit în drum și le-au spus, că lipsesce de pe masa unde au ospătat ei cu domnul lui, păharul de argint cu care bea. Ei auzind, s'au înspăimântat, și sciind se nevinovați au ăis, că se caute, și la care se va găsi păharul, acela se rămână rob la Egipt. Căutând în saci, servitoriul a aflat păharul în sacul lui Veniamin, și i-au întors pre toți îndărăpt. Iosif, vedându-i înspăimântați a ăis: „acela, la care s'a găsit păharul, se rămâne aici rob, căci el e vinovat,

er voi ceilalți puteți merge acasă. — Atunci ei au răspuns: „noi toți rămânem aici robi, slobode numai pre Veniamin, se mergă singur acasă, căci tatăl nostru, ar muri de supărare, dacă am merge fără dînsul, deorece Iacob tatăl nostru, a mai avut un copil cu numele Iosif, și pre acela, l'a mâncat fierele selbatice, și pre acesta, care sémănă foarte mult cu Iosif, îl iubesc, ca și pre acela, după care plânge și astăzi“. Și cădând în genunchi, se rugau de Iosif ca se slobodă numai pre Veniamin, și ei toți vor rămânea robii lui

Iosif, vedând pre ei așa de umiliți, și așa de înfricoșati, nu s'a mai putut răbda, ci plângend cu lacrimi, din totă inima a ăis: Eu sunt fratele vostru Iosif, pre care l'ați vëndut. Mergeți la tatăl nostru, și i spuneți, că eu trăiesc, și spuneți, că Dumneșeu mi-a ajutat să ajung mai mare preste Egipt, și îi spuneți, că îl rog să vină și el. Să veniți și voi toți, cu tot ce aveți, ca să ședeți la mine căci a voit Dumneșeu“. Și cuprindend în brațe pre Veniamin, i-au sêrutat pre toți deardendul și plângeau toți de bucurie. Apoi i'au trimis încărcăți cu daruri, ca să aducă pre Iacob la Egipt.

Din această istoriă învêțăm: 1) Să nu dorim și se nu facem nici un rău deapropelui nostru, căci Dumneșeu ne pedepsece, și foarte ușor ajungem se ne rugăm și se cerem ajutoriu dela aceea, pe

cari i-am batjocorit, sau le-am făcut rău, precum a pedepsit Dumneșeu și pre frații lui Iosif, făcându i ca în genunchi se se roge de Iosif pentru ajutoriu. 2. Ca noi, se nu resbunăm, și se nu pedepsim pre aceea cari ne urăsc și ne fac rele dincontră, se-i iertăm și se-i iertăm, precum a iertat și a ajutat și Iosif pre frații lui.

De-ți face vr-un rău,
De-apropole teu,
Să nu-l urgisesci,
Ci tot se-l iubesci,
Că așa dice Domnul,
Să facă tot omul.

Întrebări Ce a făcut Iacob, dacă a sosit fometea? Cunoscut-au feciorii lui Iacob pre Iosif? Ce a întreat Iosif pre frații sei? Ce a făcut cu ei? Pentru ce a oprit pre Simeon în Egipt? Ce a ăis Iacob, dacă a auzit, că feciorii lui, trebuie se ducă pre Veniamin în Egipt? Ce a făcut Iosif, când a vedut pre frații sei, rugându-se în genunchi pentru Veniamin? Ce l-ea ăis lor? Ce învêm din istoriă acesta?

(Va urma).

Loterie

Sâmbătă, în 16 Ianuarie, 1892.

Viena:	77	20	39	40	5
Timișoara:	17	16	58	18	9

U. Z. 34—1892. [3] 1—3

CONCURS.

La institutul de agronomie din Mediaș, Transilvania, este de ocupat un al treilea post de invetatoriu primariu pentru specialitățile agronomice și anume pentru vinărit, pomărit, stupărit și cultivarea vermicilor de mătăsă.

Cu postul acesta este împreunat un salariu de 800 fl. v. a. și se urcă cu 4 adause cuincinale la suma de 1200 fl. v. a., și dreptul de pensiune conform conclusului universității din 17 Novembre 1874 Nr. 845—1874 și este invetatoriu al treilea obligat a da până la 20 de ore pe săptămână instrucțiune teoretică precum și a conduce lucrurile în grădina de pomărit, vii și pivnițe.

Ocuparea postului deocamdată va fi pe un an de probă; la prestațiunile corăspundătoare ocuparea postului provisorie se va transforma la finea anului de probă în definitivă, și la cas dacă acesta nu se va întempla, se vor rebonifica respectivului spelele de călătorie tour și retour.

Competenții la postul acesta, au a-și trimitere rugarea din care se fie evident că au absolvat cel puțin șase clase la un gimnasiu sau la o școlă reală superiără, precum și o academie agronomică și posedo o pracsă corăspundătoare în vinărit și pomărit; până în 20 Februarie 1892 la oficiul central al universității săsesci în Sibiu.

Limba de propunere este cea germană, la cas de cualificațiune egală vor fi preferiți competenții care posed limbile patriei (germană, magiară și română).

Dela oficiul central al universității săsesci.
Sibiu, în 5 Ianuarie, 1892.
Thalmann,
comes.

Nr. 422. [1] 2—3

CONCURS.

În sensul grațiosului ordin consistorial dto 14 Novembre 1890, Nr. 1007 B pentru întregirea postului de paroch. în parochia de classa III a Vorța cu filia Valea lungă, în protopresbiteratul Iliei, se escrie concurs cu terminul 30 zile dela prima publicare a acestuia în ăiarul „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt venitele parochiale din birul în naturalii și din competențele stolarii, cari tôte la oaltă regulate și statorite la 1/13 Septembrie a. c. computându-se după calculul mediu al celor cinci ani din urmă, dau suma de 442 fl. 65 cr.

În privința emolumentelor se pot lua informațiuni mai detăiate dela

oficiul protopresbiteral și dela comitetul parochial.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și asterne petițiunile concursuale instruite conform legilor în vigore subsemnatului oficiu protopresbiteral până la terminul sus indicat.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Iliei, în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Ilia, la 5 Decembre, 1891.

Avram P. Păcurariu,
protopresbiter.

Nr. 625. [2] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de classa III, Dârlos, protopresbiteratul Mediașului, se escrie prin acesta concurs în termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful român“.

Venitele anuali împreunate cu acest post computeate în bani fac 460 fl. v. a.

Competenții au a-și asterne cere-rile instruite după normele din vigore la subscrisul oficiu protopresbiteral în terminul indicat, de unde pot primi și informațiuni mai ample în privința parochiei.

Mediaș, 9 Decembre, 1891.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Mediașului, în conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Chendi,
protopresbiter.

Nr. 626. [4] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de classa a III-a Ilici, protopresbiteratul Mediașului se escrie prin acesta concurs în termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful român“.

Venitele anuali împreunate cu acest post computeate în bani fac 361 fl. 80 cr.

Competenții au a-și asterne cere-rile instruite după normele din vigore la subscrisul oficiu protopresbiteral în terminul indicat, de unde pot primi și informațiuni mai ample în privința parochiei.

Mediaș în 9 Decembre, 1891.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Mediașului în conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Chendi,
adm. protopresb.

[9] 1—1

Publicațiune.

În sensul §-lui 124 din regulamentul pentru procedura judecătorească în cause matrimoniale se aduce la cu-

noscință publică, că Paraschiva Roșca gr. or. din Seliște s'au despărțit total de cătră bărbatul ei Nicolae Moga gr. or. născ în Jina, domiciliat în Seliște pe basa rezoluțiunei consistoriale din 31 Decembre 1891 Nr. 7155 B.

Seliște, 3 Ianuarie, 1892.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Seliștei.

Dr. Nicolau Maier,
protopresbiter.

[7] 1—1

Publicațiune.

În sensul §-lui 124 din Regulamentul pentru procedura judecătorească în cause matrimoniale se aduce la cunoștință publică că Maria Ilie Dădêrlat gr. or. din Seliște s'a despărțit total de cătră bărbatul ei pribegit Nicolae Ginariu gr. or. tot din Seliște pe basa rezoluțiunei consistoriale din 31 Decembre, 1891 Nr. 7076 B.

Seliște, 3 Ianuarie, 1892.

Oficiul protopresbiteral greco-orient. al Seliștei.

Dr. Nicolau Maier,
protopresbiter.

Anunțiu.

La subscrisul se află **haine de călășeri pentru dece persoane.** Acestea se dau spre întrebuintare pe lângă o tacsă convenabilă.

Se pot comanda și haine nouă în termin corăspundător. [228] 2—3

Orăștie, în 5 Ianuarie, 1892.

Ioan Lăzăroiu,
comerciant.

(222) 3—3

Publicațiune de licitațiune.

Comuna bisericăscă greco-orientală din **Drăguș**, comitatul Făgărașului, publică din nou licitațiune minuendă pentru **clădirea unei biserici noue de material solid**, cu condițiunile din planul de clădire aprobat de preavenerabilul consistoriu arhidieceasan de sub Nr. 1554 Ep. 1891 și în sensul licenții de clădire din partea Inclitului oficiu comitatens de sub Nr. 8162 vice-com 1891. Prețul strigării este **20,000 fl. v. a.** Întreprinzătoriu va da și întreg materialul de clădire, **lemnele de coperiș și alașiu** și le pôte aduce din pădurea de brad a satului din loc destinat spre acesta.

Licitațiunea se va ținea în **19/31 Ianuarie 1892 la 11 ore ante de amăzi în comuna Drăguș**, la care se invită toți domni arhiteți, cari voese a licita.

Licitanți au a depune vadiu de de 5% din prețul strigării er întreprinzătoriu minuend după aprobarea contractului de cătră forul su-

perior, va depune cautiune de 20% în bani gata sau în obligațiuni de stat, ori în realități, care va servi ca garanție încă **3 ani** dela colaudare incolo.

Condițiunile de clădire, precum și planul și licența se pot vedé la președintele comitetului gr. or. în Drăguș.

Drăguș, în 15 Decembre, 1891 v.

Ioan Făgărașan,
preșunte.

George Codru,
epitrop.

Sz. 74. [8] 1—3

Hirdetmény.

A vérdi általános határozati ügyben, mult évi december hó 8-án kelt 7890 számi végzéssel az előmunkálatok megkezdése u. m. képviselőlet, rendezése, mérnök megválasztása és az előirányzat elkészítése végett f. év. január 28-ára a helyiszinére kitűzött tárgyalás felmerült hivatalos akadályok miatt f. év. február hó 27-ére d. előtt 10 órára napoltatik el. A mi ez-mel közzéteük.

Erzsébetváros, 1892 évi január hó 14-én.

A kir. törvényszék kiküldött bírója.
Kelemen.

Sz. 8959/891. polg. [5] 1—3

Hrdetmény.

A nagyszebeni kir. törvényszék közhirrre teszi, hogy Szerdahely község határa általános tagosításának megengedhetősége feletti tárgyalást a nagyszebenni általános takarék pénztár kérelme folytán elrendelte s ennek határ napjával 1892 évi február hó 24-i napját d. e. 9 órakor a szerdahelyi irodába kitűzte.

Ezen tárgyalásra az említet község összes birtokosai azon megjegyzéssel idéztetnek, hogy az arra meg nem jelent birtokosok a tagosításba beleegyezőnek fognak tekintetni.

A nagyszebeni kir. törvényszéknek, N-Szeben, 1891 évi December hó 17-én tartott üléséből.

Iánosi Sándor

Fekete Mihály
jegyző.

Szám. 3779. polg. [6] 1—3

Hirdetmény.

A küllőváry erdőszabályozás iránti ügyben az előmunkálatok megkezdése, nevezetesen a képviselőlet rendezése, a működő mérnök megválasztása és a költség előirányzat elkészítése végett **határidőül az 1892-ik évi február hó 27-ikének d. előtti 9 óráját Küllővár községbe a falusbiró lakására ezennel kitűzöm**, mikorra az összes érdekelteket azon hozzáadással idézem meg, hogy a felek elmáradása a tárgyalás megtartását nem akadályozza.

Erzsébetváros, 1891 évi december hó 31.

A kir. törvényszék aljáró bírójától.
Br. Apór Zoltán
kir. törv. alj. bíró.